

ПРО ЖИВУ І МЕРТВУ ВОДУ

*Всі з дитинства знаєм казочку відому,
Що водиця оживляє і знімає втому.*

*Що водиця оживляє - це не тільки казка,
Є ж вода і мертва, слухайте, будь ласка.*

*Таку воду роблять з цукру, дріжджі
добавляють,*

Потім оту воду по трубах ганяють.

*П'ють її удома, їдуть на природу,
Де вживають ящиками тую «мертву»
воду.*

*І як часто в нас буває, вип'ємо чарчину
І людина вже не схожа на живу людину.*

*Бо людина хоч жива, та не має мови,
Бо не робить голова, стають мляві ноги.*

І не треба їй тоді ліжка чи дивана,

У баюрі може спать та людина п'яна.

*Добре тому, хто від роду тиху вдачу має,
Бо де вип'є лишню чарку - там і спочиває.*

А як бути з буйними - їх треба в'язати,

*Від них мови вже не чути – одні лише
мати...*

*Про живу і мертву воду – в казочку я вірю,
Та як п'єте «мертву» воду, то хоч майте
міру.*

**Петро КОЗАК,
с.Пісників.**